

στόρι

στόρι, το, ουσ. κ. **στορ, το**, άκλ. ουσ. [<γαλλ. store <ιταλ. stora <λατιν. storea], παραπέτασμα από ύφασμα, πλαστικούς ή ξύλινους πήχεις σε παράθυρο ή πόρτα: «κατέβασε τα στόρια για να μην μπαίνει ο ήλιος μέσα». (Τραγούδι: ζεστό το μεσημέρι, το **στόρι** χαμηλό κι η σκάλα, στο φωταγωγό·

- **κατεβάζω τα στόρια**, **α.** διακόπτω την εργασία μου: «κάθε μέρα κατεβάζω τα στόρια στις πέντε τ' απόγευμα». **β.** απεργώ: «οι εργάτες κατέβασαν τα στόρια, γιατί δε τους δόθηκε η αύξηση που τους είχε υποσχεθεί η εργοδοσία». **γ.** πτωχεύω, χρεοκοπώ: «πώς να μην κατεβάσει τα στόρια η επιχείρησή του, απ' τη στιγμή που είχε το μυαλό του όλο στα γλέντια και στις διασκεδάσεις;». **δ.** αποσύρομαι λόγω ηλικίας από τις νυχτερινές διασκεδάσεις ή από τη σεξουαλική ζωή: «η ζωή είναι τώρα για σας τους νέους, γιατί εγώ κατέβασα τα στόρια». **ε.** (για τερματοφύλακες) παρ' όλες τις προσπάθειες των αντίπαλων παιχτών, κρατώ ανέπαφη την εστία μου: «λύσσαξαν να βάλουν γκολ, αλλά ο δικός μας κατέβασε τα στόρια και δεν πέρασε κουνούπι»

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας